

ת"ד 4130/02/21 - מדינת ישראל נגד אלי בושקוב

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

02 יולי 2023

ת"ד 4130-02-21 מדינת ישראל נ' בושקוב

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי
בעניין: 1 מדינת ישראל
באמצעות עו"ד יהודה דיין

המאשימה

נגד

1 אלי בושקוב באמצעות עו"ד יניב דניאל

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, בהתבסס על הודאתו, בעבירות של הפקרה אחרי פגיעה ונהיגה ללא ביטוח.
2. התמצית העובדתית היא כי ביום 12.12.18, סמוך לשעה 22:10, נהג הנאשם ברכב פרטי, מסוג "וולוו", מ.ר. 3709217, ברחוב ירושלים, במעלות. הנאשם נהג במהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך, בעת שהכביש היה רטוב ממי גשמים, ובהגיעו למעבר חציה פגע עם חזית רכבו בהולכת רגל, בשם רותם אסולין (להלן - הולכת הרגל), אשר חצתה את המעבר, והייתה במרכז נתיב נסיעתו, וסימנה לנאשם לעצור.
צוין כי הולכת הרגל חצתה את מעבר החציה מאחורי רכב אחר, אשר הוריד אותה על מעבר החציה והמשיך בנסיעה. כתוצאה מהפגיעה הושלכה הולכת הרגל קדימה, על הכביש, בכיוון נסיעת הנאשם.
מיד לאחר התאונה האט הנאשם את מהירות נסיעתו, סטה סטייה חזקה ימינה, ולאחריה המשיך בנסיעה רציפה ונמלט מהמקום. מאוחר יותר, באותו הערב, החביא הנאשם את הרכב במגרש לרכבים מפורקים במעיליא.
הנאשם, למרות שהיה מעורב בתאונה שבה נפגע אדם, לא עצר במקום התאונה, או קרוב לו ככל האפשר, כדי לעמוד על תוצאות התאונה, לא הזעיק עזרה, לא הזעיק את גופי ההצלה המקצועיים הנחוצים למקום התאונה, לא המתין ליד הולכת הרגל עד להגעתם, לא דאג למניעת כל נזק נוסף להולכת הרגל, ולא הודיע על קרות התאונה למשטרה. זאת, על אף שידע על מעורבותו בתאונת דרכים, ויכול היה לראות את הולכת הרגל לפני התאונה, במהלכה, ואחריה.
כתוצאה מהתאונה נגרמו להולכת הרגל שבר תלישה בברך שמאל, שבר עם תזוזה בחלק אחורי של עצם הירך הימני, ורגישות בכף יד ימין. היא הובהלה לבית החולים בנהריה, שם גובסה ברגליה, ושחררה ביום 14.12.18, להמשך טיפול בביתה, כשהיא מתניידת בכסא גלגלים. הנאשם נהג בארוע ללא תעודת ביטוח תקפה.
3. המדינה עותרת למתחם ענישה שנע בין שנת מאסר ל-30 חודשי מאסר, פסילה שבין 5-8 שנים, מאסר מותנה, פסילה מותנית, קנס ופיצוי למתלוננת. נטען כי לנאשם מיוחסות עבירות של הפקרה אחרי פגיעה ונהיגה ללא ביטוח, כשבמהלך האירוע נהג במהירות בלתי סבירה, שאינה תואמת את תנאי הדרך, בשעת לילה, ובמזג אוויר גשום,

ופגע בהולכת רגל, שכתוצאה מהפגיעה הושלכה קדימה. הנאשם לא עצר להושיט לה עזרה ולא הזעיק עזרה. נטען שהנזקים שנגרמו לנפגעת העבירה חמורים. לאחר האירוע, בהמשך הערב, ניסה להסתיר את רכבו באמצעות העברתו למגרש רכבים. הנאשם נעדר עבר פלילי, אולם לחובתו 8 הרשעות תעבורה, בעטין הושתו עליו קנסות. צוין כי תסקיר המבחן חיובי באופן כללי אולם צוין בו כי הנאשם נוטה לצמצם את נסיבות ביצוע העבירה, והגם שחש אמפטיה כלפי נפגעת העבירה, והודה בעובדות כתב האישום, הוא אינו מציג את העבירה כעבירת הפקרה, ומנסה לצמצם את הסתרת הרכב. לטענת המאשימה, טעמי השיקום לא פורטו באופן מספק בתסקיר המבחן, ועל כן אין בהמלצתו כדי להביא לחריגה ממדיניות הענישה, משיקולי שיקום. ב"כ המדינה סבור כי יש למקם הענישה ברף התחתון-אמצעי של המתחם, והפנה את בית המשפט לפסיקה תומכת.

אשר לעמדת הנפגעת לעונש, בהודעתה, מיום 20.4.23, מסרה המדינה כי נסיונותיה לאתר את נפגעת העבירה עלו בתוהו, אביה מסר כי אינה מעוניינת לטול חלק בהליך, וכן סירב לסייע ביצירת קשר עמה.

4. ההגנה עותרת, מנגד, לסטות ממתחם הענישה המקובל, או, לחלופין, לקבוע מתחם מקל יותר ולהציב הנאשם ברף התחתון שלו. הודגש כי אמנם מיוחסת לנאשם עבירת הפקרה אך לא מיוחסת לו אחריות לתאונה וגרימת החבלה. בית המשפט התבקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם צו מבחן וצו של"צ. עוד עתר הסנגור לרכיב פסילה קצר ככל שאפשר, בהיותו של הנאשם אב משפחה, עובד ומפרנס.

הסנגור הוסיף וטען לשיהוי בהליך, נוכח חלוף זמן של כ-5 שנים, מביצוע העבירה ועד היום, שלשיטתו נגרם נוכח התנהלות המדינה. נטען כי העבירה בוצעה בחודש דצמבר 2018, כשמכתב ובו הודעה לנאשם כי תיק החקירה הועבר לעיון הפרקליטות (להלן - מכתב יידוע לחשוד, נ/1) נשלח לנאשם כבר ביום 8.9.19, וכתב האישום הוגש אך בשנת 2021. הסנגור הפנה לפסיקה, לפיה, יש להתחשב בשיהוי בהגשת כתב אישום כשיקול לצורך קביעת העונש ההולם בתוך המתחם, או כשיקול המצדיק חריגה מהמתחם, מטעמי צדק. נטען כי ההגנה לא ניהלה תיק הוכחות, הנאשם לא התחמק מהדין, ואין הצדקה לעיניו הדין שנגרם לו.

עוד טען הסנגור כי מאז ביצוע העבירה שינה הנאשם את אורחות חייו, הוסמך להדרכה ברכיבה טיפולית, ועובד בתחום עם ילדים שסובלים מאוטיזם ומקשיים אחרים (הוגשו תעודות נ/3 ומכתב ממעסיקו נ/4). צוין כי הנאשם משקיע את כל מרצו בחווה ובמשפחתו, בזמן הדיון הייתה אשתו בהריון מתקדם עם תאומים, ובנסיבות אלה נטען כי הנאשם ידרש לשהות במחיצת המשפחה. לשיטת הסנגור יש להתחשב בפיצוי הגבוה ששילם הנאשם לנפגעת, בסך ₪ 175,000 (צורף הסכם מטעם קרנית, נ/5), וכן בעובדה שהנאשם לא ניהל כל הליך ונטל אחריות על מעשיו. עוד טען הסנגור כי כעולה מהתסקיר מדובר בנאשם נורטימיבי שזהו המפגש הראשון עם החוק, וציין כי הארוע מלווה אותו כל העת.

5. העבירה המיוחסת לנאשם, הפקרה אחרי פגיעה, לפי סעיף 64א(ב) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961, היא מהחמורות שבעבירות התעבורה, כוללת בתוכה יסוד של מודעות, ונקבע לה עונש מרבי של 7 שנות מאסר. סעיף 40 לפקודת התעבורה קובע פסילת מינימום לעבירה זו של שלוש שנים שבית המשפט רשאי לסטות ממנה בנסיבות מיוחדות.

על החומרה שבעבירה זו עמד כב' השופט י' אלרון, ברע"פ 835-21 חאלד סוילם נ' מדינת ישראל (9.2.21):

"עבירת ההפקרה אחר פגיעה נמנית בין עבירות התעבורה החמורות ביותר, וזאת לאור הפסול המוסרי והאנושי המצוי בהפקרת הזולת בצידי הדרך."

לעניין זה ראו גם דבריו של כב' השופט מ' חשינברע"פ 3626-01 שלומי ויצמן נ' מדינת ישראל (5.3.02).

על הערכים החברתיים המוגנים על ידי עבירה זו, עמד כב' השופט ח' מלצר בע"פ 9628/09 בת אל שרעבי נ' מדינת ישראל (01.03.2012). הראשון, מתן עזרה רפואית לנפגעי תאונות דרכים על מנת לשמור על גופו ולדאוג לחייו של הנפגע. השני, מניעת מצב בו הנהג חומק מאחריות, והשלישי, סיוע לפעולתם של גורמי אכיפת החוק באיתור האחראים לתאונה.

ראו לעניין זה דבריו של כב' השופט א' רובינשטיין בע"פ 1789/14 נחמיה נ' מדינת ישראל (22.10.14).

מדיניות הענישה בעבירה של הפקרה לאחר פגיעה

6. עיון בפסיקת בית המשפט מעלה כי בעטיה של עבירה זו, הושתו, במקרים מסוימים, עונשי מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריח, ובמקרים אחרים, עונשי מאסר בעבודות שירות.

7. בע"פ 5890-10 בן אזולאי נ' מדינת ישראל (25.1.11) - בעבירה דומה, כשהמערער ושני חבריו, יצאו מהרכב, הבחינו בנפגע, רוכב אופנוע שהושלך לכביש, נמלטו והותירוהו חבול. למערער עבר פלילי מכביד ועבר תעבורתי, והעבירה בוצעה בעת נשיאת מאסר בעבודות שירות, כשלא יוחסה לו אחריות לגרימת התאונה, אומץ הסדר טיעון, תוך שנלקח בחשבון שהנפגע היה בהכרה והמערער עזב את המקום רק לאחר שהזעקה עזרה, והושתו 10 חודשי מאסר, במצטבר ל-3 מתוך 4 חודשי עבודות שירות מתיק אחר, שהומרו למאסר בבית סוהר, כשהחודש הנותר ירוצה בחופף לעונש בתיק זה, ובסך הכל 13 חודשי מאסר, 10 חודשי מאסר על תנאי, 4 שנות פסילה, 6 חודשי פסילה מותנית, ופיצוי לנפגע בסך 6,000 ₪. ערעור נדחה.

8. בעפ"ג (ב"ש) 9414-03-15 כליפה נ' מדינת ישראל (8.6.15), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה דומה ובעבירות של נהיגה ברשלנות וגרימת תאונה בה נחבל אדם, ואי מתן זכות קדימה בצומת. נוסעי הרכב נחבלו קלות, לנאשם עבר פלילי מכביד ו-46 עבירות תעבורה קודמות, תסקיר המליץ על שיקום, נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 2,000 ₪, פסילה לשנתיים ופסילה מותנית לשנה. בערעור צוין כי העונש שקיבל מצוי בתחית המתחם שקבע בית משפט קמא, בין 6-30 חודשי מאסר.

9. בע"פ 59-14 פרלמן נ' מדינת ישראל (17.7.14), בעבירות דומות, המערער נסע באופנוע ופגע בהולכת רגל שחצתה את הכביש, ללא הרשעה באחריות לתאונה, והנפגעת סבלה משבר בגולגולת ודימום בראשה ונזקקה לתפרים, המערער ניסה לברוח מהזירה אך נתפס על ידי עוברי אורח, הודגשה חומרת העבירה, וצוין כי עליה לקבל ביטוי בעונשי מאסרים ממושכים, למעט מקרים חריגים המצדיקים עבודות שירות, ונקבע מתחם ענישה שנע בין 8-30 חודשי מאסר בפועל. לקולא נשקלו גילו הצעיר, נסיבותיו האישיות, החרטה שהביע, השינוי שחל בתפקודו לאחרונה, ומעצר הבית, והושתו 8 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי ופסילה למשך 5 שנים. ערעור נדחה.

10. בע"פ 4362-03-13 ברשט נ' מדינת ישראל (7.11.16) - אומץ גזר דין בו הושתו על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ופסילה בת 72 חודשים. לקולא נלקח בחשבון חלוף הזמן - העבירה משנת 2009, הנאשם הועמד בגינה לדין אך בשנת 2011, וגזר הדין ניתן ביום 16.1.13. שירות המבחן לא הגיש המלצה נוכח כפירת הנאשם ואי הפנמת הכרעת הדין, אולם ציין רקע משפחתי לא פשוט. לנאשם וותק נהיגה משנת 1993 ולחובתו 46

הרשעות קודמות, רובן ככולן ברירת משפט, ובמהלך 10 השנים האחרונות לא הייתה לחובתו הרשעה מסוג העמדה לדין.

11. **בעפת (חי') 46198-03-18 לילה אבו כליב נ' מדינת ישראל (31.5.18)** - בעבירה דומה, לצד עבירות של נהיגה בחוסר זהירות ואי מתן זכות קדימה להולך רגל, כשהנאשמת פגעה במתלוננת, אישה עיוורת, שחצתה את הכביש במעבר חציה, וגרמה לה לשברים והתסקיר המליץ על מאסר בעבודות שירות וצו מבחן למשך 18 חודשים, **בית משפט קמא קבע מתחם ענישה שמתחיל ב-6 חודשי מאסר, בעבודות שירות, ועד 10 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נוספים, ומצא למקם את הנאשמת ברף התחתון שלו, והשית עליה 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, צו מבחן ל-18 חודשים, מאסר מותנה, פסילה של 3 שנים, פסילה מותנית וקנס.** בערעור בוטל המאסר המותנה וקוצרה הפסילה ל-24 חודשים. צוין כי אובדן עשתונות הוביל את המערערת, בחורה צעירה, לברוח מהזירה, ולאחר התאונה שמרה על קשר חם ודואג עם הנפגעת.

12. בעפ"ת (חי') 24273-03-17 **דיאב נ' מדינת ישראל (25.5.17)**, בעבירה דומה, ואי מסירת פרטים, הנאשם פגע בהולך רגל שחצה מעבר חציה וגרם לו לשברים בצלעות ושטף דם בסרעפת, זוכה מאחריות לגרימת התאונה, נעדר עבר פלילי ותעבורתי, וללא מאסר קודם, הומר עונש של מאסר בפועל, בן 7 חודשים, מאסר מותנה בן 8 חודשים ופסילה בת 40 חודשים, פסילה על תנאי ופיצויים לנפגע, ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות והוטל צו מבחן למשך שנה, כשיתר רכיבי הענישה נותרו בעינם. התסקיר חיובי המליץ להמנע ממאסר בפועל, בית משפט קמא קבע מתחם שבין 5 חודשי מאסר, שיכול ויהא בעבודות שירות לשנתיים מאסר, ופסילה שבין 3-6 שנים, **בערעור נקבע שיש לקבוע שני תתי מתחמי ענישה בתוך המתחם שקבע בית משפט קמא. האחד כולל מאסר בעבודות שירות שבין 5-6 חודשים, והשני כולל מאסר בפועל שבין 5-24 חודשים, כשאת המעבר בין שני תתי המתחמים יש לבצע במקרים מתאימים.** נלקחו בחשבון גילו הצעיר, והעובדה שהעונש צפוי לפגוע פגיעה כלכלית חמורה בבני משפחתו, מאמציו לחזור למוטב ולפצות על הנזק שנגרם, שיתוף הפעולה עם רשויות אכיפת החוק, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, והעדר עבר פלילי ותעבורתי.

13. בת"פ (י-ם) 33634-09-11 **מדינת ישראל נ' פאדי סוב לבן (7.3.12)**, הורשע נהג מונית בעבירה דומה, לצד עבירות של נסיעה לאחור תוך סיכון עוברי אורח, נהיגה בחוסר זהירות וגרימת תאונת דרכים, לאחר שנסע לאחור בחניה ופגע, בחוסר תשומת לב בילד שעבר במקום. בית המשפט התחשב בעברו התעבורתי המקל ובהעדר עבר פלילי, בחבלה הקלה שנגרמה, היחסים הטובים עם משפחת הנפגע, ועדות אביו של הילד לטובת הנאשם, וגזר **6 חודשי מאסר בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי, 20 חודשי פסילה ו- 16 חודשי פסילה מותנים.**

הפסיקה אליה הפנתה המאשימה

14. ת"ד 5614-12-14 **מדינת ישראל נ' סוילם (9.7.20)** - בעבירות של הפקרה אחרי פגיעה, אי הודעה למשטרה, נהיגה בחוסר זהירות, התנהגות שגרמה חבלה לגוף ונזק לרכוש, ונהיגה ללא ביטוח, לחובת הנאשם 29 הרשעות קודמות, הנאשם לא נטל אחריות למעשיו, הימשכות ההליכים נזקפה לחובתו, שירות המבחן ציין קושי ניכר בוויסות דחפים, תוקפנות ונטייתו לחשדנות בגורמי הממסד, והנאשם הופנה על ידי בית המשפט לבדיקה פסיכיאטרית אולם לא התייצב, נדון הנאשם על ידי מותב זה **למאסר בן 10 חודשים, פסילה בת 4 שנים, מאסר מותנה לשנה, פסילה מותנית לשנה, והתחייבות.** ערעור ובר"ע נדחו.

15. בענייננו, לנאשם מיוחסת עבירת הפקרה, לפי סעיף 64א(ב), הכוללת בחובה מודעות בפועל לגבי הפגיעה באדם, לצד עבירה של נהיגה ללא ביטוח.

הנאשם, כעולה מכתב האישום, נהג בשעת ערב, במזג אוויר גשום, במהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך, ופגע עם חזית רכבו בהולכת רגל אשר חצתה את מעבר החציה, והייתה במרכז נתיב נסיעתו וסימנה לו בידה לעצור. כתוצאה מהפגיעה הושלכה הולכת הרגל קדימה, בכיוון נסיעת הנאשם ונפלה על הכביש. מיד לאחר התאונה האט הנאשם את מהירות נסיעתו, סטה סטייה חדה ימינה, ולאחריה המשיך בנסיעה רצופה וברח מהמקום. מאוחר יותר, באותו הערב, החביא הנאשם את רכבו במגרש לרכבים מפורקים במעיליא. הנאשם, על אף שידע שהיה מעורב בתאונת דרכים, בה נפגע אדם, ויכול היה להבחין בהולכת הרגל טרם התאונה, במהלכה, ולאחריה, המשיך בנסיעה, ללא שעצר וללא שעמד על תוצאות התאונה, מבלי שהזעיק עזרה ומבלי שהודיע למשטרה. כתוצאה מהתאונה נגרמו להולכת הרגל שברים ברגליים, ורגישות בכף יד ימין, היא הובהלה לבית חולים, גובסה ברגליה, ושחררה לאחר יומיים להמשך טיפול בביתה כשהיא מתניידת בכסא גלגלים.

במכלול נתונים אלה אני סבורה כי יש למקם את נסיבות ביצוע העבירות ברף הבינוני.

בקובעי זאת שקלתי לחובת הנאשם שהתאונה התרחשה בשעת לילה, במזג אוויר חורפי, כשהאפשרות שבתנאים אלה תוגש לנפגעת עזרה הייתה קלושה יותר. זאת ועוד, לאחר התאונה החביא הנאשם את רכבו במגרש רכבים, ומכאן שניסה לטשטש את מעורבותו באירוע. כך, כעולה מתסקיר המבחן, הנאשם דיווח על התאונה למשטרה רק יום למחרת האירוע.

מנגד הבאתי בחשבון כי לנאשם לא מיוחסת אחריות לתאונה או גרימת החבלות לנפגעת בתאונה. להולכת הרגל נגרמו חבלות שהן בעיקרן שברים בגפיים, ואין מדובר בחבלה במדרג החמור ביותר. אביה של הנפגעת מסר כי אינה מעוניינת לטול חלק בהליך ובנסיבות אלה לא ניתן לדעת האם החבלות משפיעות על תפקודה היומיומי של הנפגעת.

בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, שהן ברף הבינוני, מדיניות הענישה, ומידת הפגיעה בערכים המוגנים, שהיא גבוהה, שכן מדובר בעבירה של הפקרה אחרי פגיעה, הכוללת בתוכה יסוד של מודעות, אני סבורה כי **מתחם הענישה נע בין 6 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, ל-24 חודשי מאסר, ופסילה שנעה בין 6-3 שנים, לצד רכיבי ענישה נוספים.** בית המשפט רשאי לסטות מפסילת המינימום מטעמים שיפרש. העונש בתוך מתחם הענישה נקבע, בין היתר, בהתחשב בנסיבות התאונה ובמידת אשמו של הנאשם לתאונה, בעברו התעבורתי והפלילי, בהמשכות ההליכים, בנטילת האחריות על המעשים, האם מצוי הנאשם בתהליך של שיקום, בחומרת החבלה שנגרמה, ולעיתים התייחס בית המשפט לאופן בו הותיר הנאשם את הנפגע מאחוריו, והאם זה היה נתון בסכנה ונותר לבד.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

16. הנאשם אוחר ברישיון נהיגה משנת 2012 ולחובתו 8 הרשעות קודמות, בהן, נהיגה שלא בימין הקיצוני של הכביש, משנת 2022, אי ציות לתמרור 303, משנת 2018, שימוש בטלפון, משנת 2014, מהירות, משנת 2013, נהג חדש ללא תוית או שאינה נראית לנהג מאחור, משנת 2013, ועוד. עברו התעבורתי של הנאשם, איפוא, אינו מכביד.

17. מתסקיר המבחן, מיום 4.2.23, עולה כי הנאשם, בן 31, תושב מעלות, נשוי ואב לבן, ובעת עריכת

התסקיר אשתו הייתה בשלבי הריון מתקדמים, עם תאומים. הנאשם שרת בצבא כמכונאי בחיל האויר ועובד כשנתיים כמדריך רכיבה טיפולית, לאחר שלאורך השנים החליף מספר רב של מקומות עבודה. מעסיקו ציין כי החל עבודתו אצלו ביום 1.9.22, ומדובר בעובד חרוץ ומסור. בהתייחסו לדפוסי שימוש בסמים, מסר הנאשם כי בהיותו בן 25 התנסה לראשונה בקנאביס, בנסיבות חברתיות, מאז צרך קנאביס פעמים בודדות בלבד והפסיק השימוש בסמים לפני מספר שנים. עם זאת שיתף כי נוהג לבלות בחברת חברים שמעשנים קנאביס.

בהתייחסו לעבירה, הודה במרבית עובדות כתב האישום, אך התקשה ליטול אחריות על כישלונו ההתנהגותי. טען כי יום העבירה היה סוער וגשום וכי נהג בשעת ערב מאוחרת, באופן שלא תאם את תנאי הדרך ומזג האוויר. לדבריו, בשל תנאי מזג האוויר, לא הבחין בהולכת הרגל שחצתה את הכביש במעבר החצייה, וטען כי קפצה לכביש מבלי שהבחין בה. עוד טען כי אף ששמע שרכבו פגע בדבר מה, לא עצר על מנת לאמוד את הנזק, בשל מזג האוויר הסוער, סבר שפגע בחפץ, וכלל לא ידע כי פגע בהולכת רגל. עוד טען כי הולכת הרגל לא סימנה לו לעצור וכי לאחר שהרכב פגע בה, היא הושלכה הצידה ולא לכיוון נסיעתו, כך שלא יכול היה להבחין בה בעת שהייתה מוטלת על הכביש. כן טען כי באותו הלילה השאיר את רכבו במגרש מכוניות הסמוך למוסך על מנת שרכבו יטופל בשעות הבוקר המוקדמות, מיד עם פתיחת המוסך. לטענתו, יום למחרת הארוע, לאחר שצפה בסרטון התאונה, שהועבר אליו באקראי, בוצאפ, נסע ישירות לתחנת משטרת מעונה, על מנת לדווח על התאונה.

תיאר כי לאחר התאונה ניסה מספר פעמים ליצור קשר עם הנפגעת ועם משפחתה, באמצעות גורם שלישי, אך נענה בשלילה. מסר כי במסגרת הליך אזרחי שילם לנפגעת את מלוא הפיצויים. הביע צער וחרטה על הנזק ועל הפגיעה שנגרמו לנפגעת כתוצאה מהתאונה, וגילה נכונות להשתלב בטיפול בשירות המבחן, ולבצע שירות לתועלת הציבור.

אשר להערכת הסיכון לעבריינות וסיכוי לשיקום, צוין כי הנאשם מנהל אורח חיים יחסית מאוזן, ללא עבר פלילי וללא עבר תעבורתי מכביד. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מסור לתפקידו במערך המשפחתי, כהורה וכבן זוג, ושומר על קשרים משמעותיים עם הוריו ואחיו, וכי קיים פער בין הרושם המתפקד שהנאשם מנסה להציג בתחומי חייו השונים לבין קשייו בשמירה על רצף תפקודי ותעסוקתי ויכולתו להתחבר לעולמו הרגשי באופן כנה. צוין כי הנאשם מתקשה להתחבר לחלקים הפוגעניים שלו ולערוך התבוננות בקשייו, ורב הנסתר על הגלוי בעניין התנהלותו בארוע ולאחריו, עת החביא רכבו במגרש רכבים. לעמדת קצינת המבחן, בענישה טיפולית, בדמות צו מבחן, ובענישה מוחשית, בדמות צו של"צ, יהא כדי להפחית סיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד. בהינתן האמור, הומלץ על הטלת צו של"צ, בהיקף של 300 שעות, לצד העמדתו בצו מבחן לשנה, במסגרתו ישתתף בקבוצה ייעודית בתחום התעבורה. לצד אלה הומלץ על הטלת פסילה ומאסר מותנה מרתיע.

עמדתה העונשית של הנפגעת לא הובאה, שכן אביה ציין, בהתאם להודעת המאשימה, שאינה מעוניינת ליטול חלק בהליך.

אשר לשיהוי - לטענת הסנגור, הגם שהעבירה בוצעה ביום 2.12.18, רק כ-9 חודשים לאחר מכן, ביום 8.9.19 נשלח לנאשם מכתב יידוע לחשוד (נ/1), לפיו, תיק החקירה בעניינו הועבר לפרקליטות, ורק ביום 11.2.21, הוגש כתב האישום בתיק, ויש בכך משום שיהוי.

הסנגור הפנה בעניין זה לת"פ (מרכז) 13535-09-20 מדינת ישראל נ' עדן עזריאל סבן (13.3.23), שם, בעבירות סחיטה באיומים ואיומים, נקבע כי כתב האישום הוגש כ-3 שנים לאחר מועד ביצוע העבירות, בחריגה מסד הזמנים שנקבע בהנחיית היועמ"ש שמספרה 4.1202, לפיו, בעבירה מסוג פשע, שדינו 10 שנות מאסר ומעלה, על התביעה

לפעול לסיום הטיפול בתיק בתוך 24 חודשים. עוד ציין שם בית המשפט כי הגשת כתב האישום באיחור הייתה ללא סמכות וללא אישור יועמ"ש, תוך פגיעה ממשית בזכויות הנאשם ובציפיית המתלוננות כי הטיפול בתלונותיהן יסתיים בהקדם האפשרי, וקבע כי השיהוי ועוצמתו מצדיקים הקלה בעונש משיקולי צדק וחריגה לקולא ממתחם הענישה. בנסיבות שם נדון הנאשם למאסר קצר של 3 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בענייננו לא הוגשה לעיוני הנחיית היועמ"ש האמורה.

עם זאת, העבירה שמיוחסת לנאשם בוצעה ביום 2.12.18, כעולה ממכתב היידוע (נ/1) התיק הועבר לעיון הפרקליטות בחלוף כתשעה חודשים, וכתב האישום הוגש ביום 11.2.21, כשנתיים וחודשיים לאחר ביצוע העבירה.

אשר להליכים בתיק, בדיון הראשון עתר הסנגור לדחייה, טרם מתן מענה לכתב האישום, בדיון השני הודה הנאשם במיוחס לו, והנאשם הופנה, לבקשת הסנגור, לקבלת תסקיר מבחן, ובדיון העוקב, לאחר קבלת התסקיר, טענו הצדדים לעונש. כעולה מהאמור, אין מדובר בנאשם שגרם להמשכות ההליכים בתיק.

בנסיבות אלה מצאתי להתחשב כשיקול לקולא בחלוף פרק הזמן של כארבע וחצי שנים ממועד ביצוע העבירה ועד היום.

18. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות שלפני, אני סבורה שהעונש ההולם מקרה זה כולל רכיב של מאסר אותו ישא הנאשם בדרך של עבודות שירות.

בקביעתי זו הבאתי בחשבון את חומרת המקרה אותו מיקמתי ברף הבינוני.

לצד זאת זקפתי לטובת הנאשם כי במסגרת ההליך נטל אחריות על מעשיו, וכעולה מתסקיר המבחן הביע צער וחרטה על הפגיעה שנגרמה לנפגעת כתוצאה מהתאונה, וגילה נכונות להשתלב בטיפול בשירות המבחן. כך, כעולה מתסקיר המבחן, הנאשם עשה מאמצים ליצור קשר עם הנפגעת, אולם נענה בשלילה, ובמסגרת הסכם עם חברת קרנית (ת/5) פיצה את הנפגעת בסך של 175,000 ₪.

הנאשם נעדר עבר פלילי ורישומי התעבורתי אינו מכביד. תסקיר המבחן בעיקרו חיובי והמליץ על אופק שיקומי לנאשם. קצינת המבחן עמדה על תפקודו המסור במערכת המשפחתית ובעבודה, על הבעת הצער והחרטה על הנזק והפגיעה שגרם ונכונותו להשתלב בהליך טיפולי. אני ערה להתרשמות קצינת המבחן כי הנאשם מתקשה ליטול אחריות על כשלונו ולערוך התבוננות בקשייו, אולם, לצד זאת, להערכתה, בענישה שיקומית יהא כדי להפחית סיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד.

שקלתי לקולא את גילו הצעיר של הנאשם במועד ביצוע העבירה, כבן 26, ונסיבותיו המשפחתיות המיוחדות, כפי שפורטו בתסקיר. לצד אלה זקפתי לטובת הנאשם את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה ועד היום, כארבע וחצי שנים.

אורך תקופת המאסר שתגזר תהא התקופה הממושכת שניתן להטיל בעבודות שירות, 9 חודשים. זאת, נוכח העובדה שהנאשם הפקיר את הנפגעת בכביש, בשעת לילה, במזג אוויר גשום, כשלאחר התאונה החביא את רכבו במגרש רכבים, ודיווח למשטרה על התאונה רק יום למחרת האירוע.

בהתחשב בחומרת העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת, אין מקום להטלת צו של"צ, כהמלצת התסקיר.

לצד המאסר יושת על הנאשם רכיב של פסילה. בהתחשב ברף חומרתו של המקרה, כשמנגד תסקיר המבחן, הממליץ על שיקום, על הנאשם תוטל פסילה הקרובה לתחתית המתחם, פסילה בת 3 שנים. בעניין זה אפנה לעפ"ת **33859-07-20 סוילם נ' מדינת ישראל** (23.12.20), שם ציין בית המשפט כי בהתאם לגישה הרווחת בפסיקה, נסיבות מקלות, כגון, חרטה, היעדר עבר פלילי ותעבורתי, הרעה במצב האישי והכלכלי, בעקבות התאונה, ונסיבות אישיות אחרות, אינן נסיבות המצדיקות סטייה מפסילת המינימום, ורק במצבים חריגים ויוצאי דופן, כגון, תיקון כן ואמיתי של הפגם המוסרי שדבק בהתנהגות הנאשם, כגון, דאגה וטיפול בנפגע וגילוי חמלה וסולידריות, גם אם הובעו באיחור, ולא בזירת התאונה, הן נסיבות חריגות המהוות עילה לסטייה מעונש המינימום.

בענייננו, הנאשם הביע צער וחרטה על הפגיעה שנגרמה להולכת הרגל, נסיונותיו ליצור עמה קשר לאחר התאונה לא נענו, והולכת הרגל פוצתה על ידו בעקבות התאונה.

עם זאת, כעולה מתסקיר המבחן, הנאשם מתקשה להתחבר לחלקים הפוגעניים שלו ולערוך התבוננות בקשיו. בנסיבות אלה לא מצאתי לסטות מפסילת המינימום שנקבעה בחוק.

לצד רכיבי הענישה האמורים תוטל על הנאשם ענישה צופה פני עתיד, בדמות פסילה על תנאי, התחייבות וקנס. נוכח פיצוי הנפגעת על ידי הנאשם, אמנע מהטלת רכיב של פיצוי.

19. לפיכך אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 9 חודשי מאסר בפועל.

עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות, בעמותה למען הקשיש מעלות, כמפורט בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 14.6.23.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 4.9.23, בשעה 8:00, ביחידת עבודות השירות, במתחם כלא מגידו.

הנאשם מוזהר שהפרת תנאי עבודות השירות תביא להפסקתן באופן מנהלי וריצוי העונש במאסר של ממש.

2. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 שנים.

הנאשם יפקיד את רישיונו לא יאוחר מיום 2.8.23, במזכירות בית משפט לתעבורה.

הפסילה בתיק זה הינה במצטבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם.

לתשומת לב הנאשם חובה עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט לתעבורה או להמציא תצהיר על העדר רישיון נהיגה ואם הופקד רישיון נהיגה בתיק אחר תימסר הודעה על כך למזכירות בית משפט

לתעבורה.

יובהר כי אם הנאשם לא יפקיד את רישיונו במועד מחד עלול להיחשב כפסול ומאידך מניין הפסילה לא יחל בהעדר הפקדה כאמור.

3. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים, וזאת על תנאי, למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירה בה הורשע, או עבירה המנויה בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה.

4. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ₪.

ניתן לשלם את הקנס באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il, (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט), או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות". במוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000, או במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

5. חתימה על התחייבות כספית בסך 2,500 ₪, להימנע מלבצע עבירות בהן הורשע בתיק זה, או עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה או עבירה של נהיגה בפסילה, למשך שנתיים מהיום.

העתק מגזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתנה היום, י"ג תמוז תשפ"ג, 02 יולי 2023, במעמד הצדדים.